

Como separación y custodia de la Capilla del Socós, donde se encuentra el Sagrario, hay una magnífica verja de hierro muy ornamentada, rematada con una gran corona, en la que una puerta de dos hojas da acceso al altar de nuestra Patrona.

En el denominado altar del «Roser» al lado del campanario, hay también una reja compuesta por barrotes en punta de lanza, sin ningún detalle a resaltar.

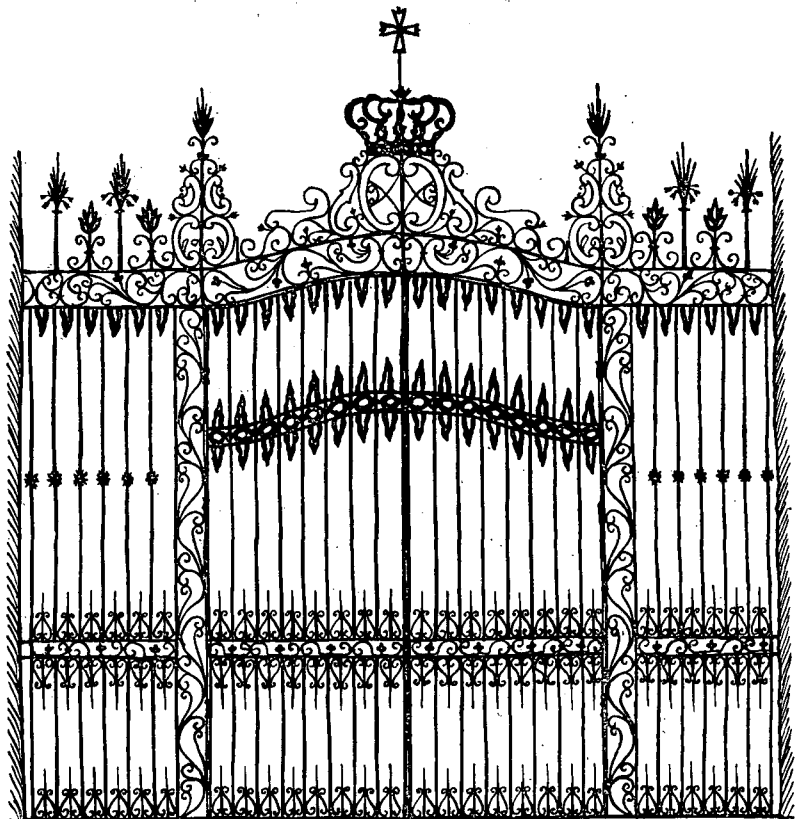
Dos barandales austeros, como corresponde al estilo de nuestro templo, adornan ambos lados del Altar Mayor, terminando cada uno en forma de U quebrada hacia los borde de la escalinata principal, lo que constituye los púlpitos de la Iglesia. Los barrotes de esta baranda con su línea simple y elegante constituyen un bello trabajo de forja.

creus

TEMPLO PARROQUIAL

VERJAS Y
BARANDAS

COMENTARIS AL NUMERO ANTERIOR

— El mes passat deíem que Agramunt es fa gran degut a que darrerament s'han incorporat al seu municipi Montclar i Puellas. El bon lector haurà endevinat que volíem dir Donzell i Montclar. Però... a cadascú el que li toqui.

— En el número passat publicàvem els treballs literaris premiats en el II Concurs de Reneixença. Un cop llegits amb lletres de motllo..., hi ha alguna cosa que fa tuf de plagi. Suggestim que a la propera convocatòria la prova es realitzi directament, com un examen: fent el treball amb el jurat o uns delegats seus al davant.

— Ens atrevirem a dir que el millor treball publicat en el número passat ha estat el dedicat al Pilar d'Almenara: molt ben escrit, molt documentat. Tant és així, que ens ha mogut a fer al seu autor una pregunta que suposem ens acceptarà de bon grat: entre tots, ¿no podríem fer un accés còmode per tal que propis i estranys poguéssim arribar al Pilar sense fer alpinisme?

— Ens ha sorprés que al número que comentem, el municipi hi hagi col·laborat amb una llista tan petita d'activitats. ¿Es que el nostre Ajuntament està de vacances? Aquesta és una de les pàgines més llegides de "SIO" potser perquè el que en ella és diu no és... ni literatura ni filosofia, sinó la dura veritat de cada dia.

— La lectura de les anècdotes de la Nevada Històrica, ha suggerit moltes discussions, en el bon sentit de la paraula. Una d'elles ha estat que l'acondicionament dels obrers en algunes empreses no és pas per a ser envejat. La higiene del treball no és un luxe sinó un factor positiu a favor de la productivitat.

REDACCIO

SIO - Boletín Informativo Municipal

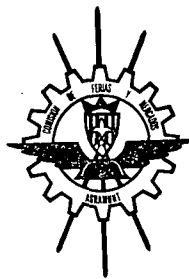
Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés
Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 60 ptas.
Extranjero 70 ptas. Número suelto 6 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

V Feria-Exposición de Maquinaria Agrícola e Industrial

Días 6 y 7 de Marzo de 1971

DIA 6. A las 9 de la mañana, inauguración de la Feria por las primeras Autoridades.

A las 9'30 Gran Concurso de HABILIDAD con el TRACTOR. Este certamen será de carácter Nacional, con inscripción libre.

PREMIOS:

1. 20.000 ptas. y trofeo
2. 10.000 ptas. y trofeo
3. 5.000 ptas. y trofeo

Además habrá 5 premios especiales de 1000 ptas. cada uno

NOTA: El ganador de este certamen podrá participar el próximo año, libre de gastos de viaje y estancia en nuestra Villa.

HORARIOS: Los horarios que regirán para la celebración de las eliminatorias, serán los siguientes: A las 10 horas primeras y únicas eliminatorias, pasando los ganadores de cada fase a la gran final que tendrá lugar a las 15'30

La organización corre a cargo de la Agrupación Juvenil del Frente de Juventudes.

★ ★ ★

DIA 7. A las 8 de la mañana, DIANA-PASACALLE, por la Banda de Cornetas y Tambores local.

A las 12. GRAN CARRERA CICLISTA - III. Circuito Urbano con importantes premios cedidos por casas comerciales

A las 15'30. GRAN CONCURSO DE TIRO AL PLATO, organizado por la Sociedad de Cazadores local.

En el transcurso de la mañana, actuación de nuestras simpáticas «MAJORETTES» con la Banda de Cornetas y Tambores.

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES *Viladós*

TOMB DE CAMPANA

El nostre convilatà, l'Antoni Gros, l'altre dia sofrí un accident de cotxe que no va tenir com a conseqüència cap desgràcia personal, del què ens alegrem força, però que per l'estat com quedà el vehicle sospitem que hauria de ser ben espectacular. El lloc del sinistre va ser, com ja és un costum, el pont abans d'arribar a Preixens.

AUTOS QUE FUNCIONEN AMB AIGUA I, D'ALTRES, AMB OUS

La tele donà darrerament la notícia que és un fet el funcionament dels autos amb aigua. Nosaltres donem la notícia que és també un fet el funcionament dels automòbils amb ous. Sabem que al menys un vehicle amb motor d'explosió de la nostra vila féu el viatge d'anada i tornada a Barcelona amb tres ous dins el dipòsit de gasolina..., gràcies a que uns nens tingueren la idea genial d'introduir los-hi prèviament.

RESTAURACIÓ D'UNA PORTA

La porta de la façana nord de l'església s'ha restaurat i ha quedat molt bé. No fa gaire ens fixàvem amb la porta sud. Preguntem: abans que no es podreixi del tot, no seria convenient donar-li un parell de capes d'oli de lli? Val més prevenir que restaurar, no?

ESCOPETES

El guarda de la Societat de Caçadors ha retingu t i l'autoritat pertinent ha retirat, l'arma a uns quants caçadors perquè es veu que no es pot caçar amb neu.

UNA NOVA PLAGA

Ara que parlem de caça, cal remarcar que els conills, junt amb els pardals i les garses, constitueixin una plaga nova que ja fa un mal greu a la nostra agricultura.

CAPELLA SI, CAPELLA NO

Sembla que ja és un fet la restauració de l'antiga i popular Capella del Passeig, a l'esquerra del rio Sió, com a conseqüència d'una enquesta que portà a terme la Parròquia. Amb tot hi cabria aquesta interrogació, potser: des d'un punt de vista històric, urbanístic i fins i tot conciliar, és convenient? ¿No seria millor un record recullit en un simple obelisc, imatge i petit monument bastit en el lloc on hi havia la Capella?

"MASSACRE" PORCINA

Junt amb uns centenars de gallines, una vintena de cadàvers de porcs, de més de deu arrobes cada un, foren abandonats en forma de cercul i de filera, vora de la nostra Vila. Pel seu tamany i pel seu estat especial oferien un espectacle entre dantesc i pocsolrà. Al nostre Ajuntament li ha costat més de quatre mil pessetes la feina de colgar aquest bestiar. Es una verdadera llàstima haver de donar aquestes notícies tan poc edificants, però ho fem per tal de denunciar-ho públicament i ajudar a totes les autoritats a trobar els responsables d'un acte tan incivil.

LA COOPERATIVA OBRERA

Hom ha pogut observar com ja es descarrega maquinària a COMAIN; això vol dir que les coses segueixen prosperant en aquesta empresa cooperativa que no en dubtem, serà un exemple de voluntat, eficàcia i riquesa per a tots.

TEATRE I JOVENT

El Grup Escènic Agramuntí prepara —ja reparteix els papers— la representació de l'obra teatral "Benvisgut, mossèn Vidal", original de Francesc Lorenzo, una comedieta amb una trama divertida i a la vegada seriosa sobre certs antagonismes entre les autoritats d'un poble.

... I MAJORETTES I BANDA

I una vegada més, hem de deixar constància de les nostres estupendes majorettes i de la banda de tambors i cornetes que darrerament ha tornat a visitar Tàrraga on ha aconseguit un èxit més notable que l'anterior. Enhorabona!

POESIA CONCRETA

Fidels als nostre propòsit de deixar constància de la nostra petita història local tal com l'anem fent, ens plau de dir que el nostre col·laborador i amic Guillem Viladot, junt amb Joan Brosa i Josep Iglésias del Marquet, ha participat a la primera exposició de poesia concreta de Catalunya, celebrada a l'Alliance Française de Lleida del 23 de gener al 6 de febrer.

Són molts els agramuntins que saben on cau Pelagallas; però no tants els que coneixen el bell exemplar del romànic que és el seu temple, i encara menys els assabentats dels neguits dels seus veïns per tal de lograr la restauració d'aquella joia arquitectònica. El coneixement d'aquesta fretura ens portà a pensar que si els homes representatius de nostra vila en les darreries del segle passat s'haguessin sentit igualment neguitosos amb relació a la capella que es troba a la carena de la serra prop del Pilar d'Almenara, ben altra hauria estat la seva sort i encara avui podríem presumir-la com un bell exemplar del gòtic-romànic. Però es veu que està condemnada a total desaparició i per això hem hagut de veure com a la lenta acció destructora del temps s'hi ajuntà l'enemiga actuació anorreadora de l'home que l'anà despullant per tal d'aprofitar les pedres ben escairades en la construcció d'una trinxera durant la guerra i, després, per a enrastellar-les en algún indret proper. No ens estranya el seu destí a la total desaparició: quan hom necessita carreus per a nous rastells sabrà aprofitar la pedrera que se li ofereix ben pròdiga en les cares interiors.

I no ens estranya aquesta fi de la Capella de la Serra per quant Agramunt no ha sabut conservar joies de més alt valor: Va perdre el Convent dels franciscans els carreus del qual serviren per a edificacions menors, cerques d'alguns horts i voravies de carrers. Més recentment el Convent dels mercedaris, quals materials no sabem on anaren a parar. Ni de l'un ni de l'altre, en el lloc del seu emplaçament, n'ha quedat una pedra que testimonii la pretèrita existència.

Aquest mal es veu que li ve de lluny a Agramunt car, ¿quin vestigi queda del Castell senyorial que s'alçava damunt el turó de ponent? ¿Es que pesa una maledicció damunt la vila? Perquè no comprenem com Preixens, Pradell, Montclar i Puigvert encara llueixen les notables mansions i el mateix Montfaleó vol fer memòria de la seva amb els panys de paret que encara s'aguanten, mentre que el nostre res ens el recorda; sols una mica l'història i altra mica la tradició ens assabenten que En Pau d'Acrimons l'habitava abans de l'invasió mussulmana, i que després de la Reconquesta hi sojornà per breu temps algún dels Comtes d'Urgell. Però mirant aquell indret, que els vells encara en diem el Castell, ¿on podem descobrir un indici de ço que un dia fou?

Com tu morires sens deixar rastre, ¿oh! Petronilla d'Acrimons!, gens en queda de la sumptuosa mansió on Déu volgué vinguessis a la vida al mateix temps que la teva mare, N'Agna de Querforadat, perdia la seva.

J. VILADOT-PUIG

SIO.

QUIN PEU CALÇA

Unes preguntes fetes al Sr. Narcís Saladrígues,
director de la «Coral d'Avui»

Pregunta Josep Farreny.

No hi ha cap dubte que el Sr. Saladrígues és un digne successor del Sr. Canosa. Aquí als pobles quan parlem d'altre, que no coneixem gaire, diem: A veure quin peu calça aquest. El que passa és que això ho diem al darrera, però jo ho dic al devant, doncs ho crec convenient en ser de màxim interès per tots els agramuntins saber què pensa, què vol, què espera de la música i de la nostra Coral el seu director.

—Què pensa i què espera de la música i de la nostra coral el seu director?

—Es l'art que més ha afectat la meua vida, i és per això que penso que en tinc necessitat de la música. L'escoltar-la em produeix una elevació de l'esperit, o sigui, que l'esperit se sent alimentat, molt més si hi participem de ple, com és el cas dels cantaires d'una coral, que amb la fusió de moltes veus, esforç i voluntat de tots, arriben a crear una obra de vàlua. El cant és un gran mitjà de formació i per això esperem que la nostra coral compleixi la seva tasca de millorament de les persones per mitjà del cant i que contagii el desig de cantar a tots els agramuntins.

—Quin tipus de música li plau més? Té preferències o indistintament valora igualment la simfonia, el jazz, el flamenc, la cançó francesa, catalana, etc?

—Tinc preferència per la música simfònica, per les corals i per les cançons populars catalanes.

—No hi ha cap dubte que per mitjà de la música el ser humà es millora, escoltant-la i practicant-la (cantant o tocant qualsevol instrument). Ara bé, no creu que hi ha encara algunes persones que consideren i fan servir l'art com si es tractés d'un simple esbarjo, sense més importància de la que pugui tenir qualsevol passatemps?

—Sí, per una gran majoria és només un passatemps. Això ens fa pensar en el gran treball que hi ha a fer, ja que estem constatant una manca de formació musical i humana. Segurament que això fa difícil la promoció del cant, perquè hi ha poques persones que aprecien el valor educatiu de la música.

—Creu possible que sense saber solfa hi pot haver alguna persona que pugui crear música de gran valor?

—Sí, ja que la música expressa la bellesa per mitjà del sò i pot ser que algú, sense saber solfa, se senti inspirat i faci la troballa d'una bona melodia. Després, haurà de cercar algu que li faci la notació musical.

—Quina opinió li mereix la música concreta, feta només amb sorolls, que elimina el solfeig i fins els instruments en molts casos?

—Francament no em veig capaç per opinar.

—Què considera més important, que la gent practiqui la música o que entengui de música (no en sentit tècnic sinó tenient un esperit sensible)?

—Em penso que una cosa porta l'altra. Crec que el més important és que la gent canti, perquè és per mitjà de la vivència del cant, de les repercussions del cant en l'interior de la persona, que arribarà més aviat a tenir un esperit sensible.

—Hi ha gent que sap solfeig i no estima la música, no la coneix prou. No fora preferible donar classes teòriques a fi de formar la sensibilitat de la gent en vistes a poguer disfrutar la música?

—Així com seria un disbarat que ens proposéssim no deixar enraonar cap infant fins que no sabés les normes d'ortografia, també és un disbarat ensenyar solfeig sense la pràctica del cant. Unes classes teòriques per formar la sensibilitat de la gent anirien molt bé, però crec important que la gent es sensibilitzi per la pràctica del cant.

—Si aconseguís que tots els qui formen la coral estimessin la música de veritat, fins al punt que la música, complerts els deures familiars i professionals, fos el que més estimessin, es donaria per satisfet?

—Sí, sempre i quan aquest amor a la música els fes sentir portaveus i apòstols, que el goig del cant el fessin extensiu als altres.

Com a bon director li desitgem i esperem aconseguir dels components de la Coral, que vagin aprenent solfeig, que practicant facin uns bons tècnics, amb facultats cada dia més fermes, per tal de ser més virtuoses amb la seva tasca artística. Però, sobre tot, que escoltin bona música, tanta com puguin, per tal d'assimilar-la i enriqueixin la personalitat, s'automillorin, i així oferir-nos més als oients. I aconseguir un estat constant d'inquietud artística viva, que mai no acabi, que sempre perduri.

Les arrels de la nostra Coral; en la bona terra asonada de l'afició musical agramuntina, esperem calin fons, i en surti un arbre frondós, que res no pugui contra seu. Ventades de superficialitat, llampecs d'immoralitat, boires de conservadurisme, gelades de supèrvia. Que amb la humilitat de la gota d'aigua, que no para mai de caure sobre la pedra, aconseguixi foradar l'immobilisme, la peresa mental; el mite de que l'art és cosa per minories, que els bons, dignes, fermes, intel·lecto-espirituals hàbits, facin presa en tothom, una presa de consciència responsable, com correspon als temps d'ara, amb el seu segell. Essent així, la Coral i Agramunt serem tots la mateixa cosa.

Hotel Les Cimes

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2 085 metres

Telèfon 51126

PAS DE LA CASA - ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca

Teléfonos 60 y 206

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

L'any 1931, o sigui ara fa 40 anys, al programa de Carnaval de la Societat «La Barretina» hi figurava el següent discurs:

Ja s'apropa altra volta
el simpàtic Carnaval;
cal tot vagi de revolta,
el de baix que pugi dalt.

Tot això sempre amb forma
que no hi hagi avalot,
si conve canvi de norma
feu-ho sempre, sobretot.

Hi haurà boles, serpentina
confeti de mil colors;
tot això a "La Barretina".
Quantes coses, oh senyors!

La boca de l'escenari
estara espatarrant
fins i tot l'apotecari
es quedarà alli badant.

Ja veig metges i manobres
fent-hi cua per entrar;
ja veig dones totes soles
apressant-se per ballar.

Ja veig sastres i modistes
sortint de dintre son niu;
ja no's veuen cares tristes,
tot-hom s'allegra i somriu.

Ja veig paletes, pintors
afanyaantse per tals dies,
veig parelles que amb els cors
en fan la mar de joguines.

Tot això veig, oh Déu meu!
essent tan sols la vigília;
per xò us dic amb alta veu:
que veurè a l'últim dia?

Ara punt, hem d'acabar
sols us prec agramtesos
que a les festes de dema
estigueu tots ben entesos.

Aquells de la cara aplanada
per qualsevol tonteria,
alseu-la d'una vegada
i poseu's a fer barrila.

Aquells de rostre pansit
que sempre quasi titubeixen
deu. los doncs un bon pessic
i que facin el que deuen.

Aquells vells ja seixantons
que ja han passat a l'història,
de que porten pantalons
cal ben bé que se'ls recorda.

Són les festes de gatzara
són les festes del bullici,
aquell que amagui la cara
deu-li doncs un bon suplici.

De les dones, ja no en parlo,
doncs són elles diferents,
de mirar tant sols son garbo
em belluguen moltes dens.

L'any passat, prou ho recordo,
em vareu fer quedar bé,
per això aqueix any jo torno
amb un optimisme ple.

Oh Carnaval 1930
tu no has tingut precedents
puig tant el mascle com fembra
no haveu perdut gens el temps!

Recordeu-la aqueixa estrofa,
va ésser dita l'any passat,
si aleshores era joia,
ara es sols paper mullat.

Paper moll serem nosaltres
dins un termini molt breu,
per xò us dic a uns i altres
disfruteu, fills; disfruteu.

Josep SOLDEVILA

Pilotes que van i venen

Quan ja estem saciats, perquè tots sabem que totes les masses fan mal, i no hi ha res millor que la variació en els temes; quan ja s'ha passat revista de fets succeïts al poble (desgràcies, millores, dones o futbol) rara és la vegada que no s'escau de parlar de persones sobresortint en alguna cosa curiosa o escandalosa, i tots hi diem la nostra, i ens llancem al gustós divertiment de la crítica sana (o no tant, de vegades) de qualsevol convilatà.

Estem convençuts que en els pobles ens coneixem tots. D'aquell en sabem tal o qual cosa, perquè un dia va dir això, va escriure allò, perquè fa això i allò, pensa així o aixà. No és gens estrany una actitud de recel instintiu, d'estar sempre en guàrdia; de vigilar el que es diu, com es diu, i quan es diu; per por del que diran, per por d'ésser catalogat de forma que a hom n'hi agrada.

I al cervell hi tenim un lloc amb una colla de departaments, que sabem usar de la mateixa manera que un jugador de cartes.

I amb la dona parlem d'una manera, amb tal amic d'una altra i així successivament amb totes les persones, segons càrrecs, edats, sexes.

Tenim un enginy extraordinari, aconseguit després de molts anys d'experiència en la cosa. No és gens fàcil aconseguir, saber compaginar, complaure, quedar i ser, com nosaltres volem en l'opinió de totes les persones. El que passa és que, el que creïem, el que pensem que s'opina de nosaltres, falta saber si és cert. Difícilment, però, el que interessa, el que estem convençuts que així és, sigui il·lusió o realitat. El cas és estar tranquils i no tenir complexes.

Hom opina, que és gairebé impossible, per molta conversa que s'hagi tingut amb d'altres, fer-se entendre; és molt limitada la facultat d'entesa, tant pel que respecte entendre a altre, com perquè ens entenguin. Llavors ve el capítol de fer-nos una opinió de qualsevol persona. Em pregunto si ens coneixem nosaltres. Si en això no estem certs, que serà conèixer a altri?

Josep FARRENY

MAQUINARIA AGRICOLA

J. MARTORELL

AGRAMUNT

ELS TRES NOUS CONSELLERS

Sempre hem entès la política com l'administració del bé comú. Per tant, un ajuntament és, al nostre entendre, una entitat eminentment política en ser administradora de la comunitat, i que inclueix l'alcalde i tots consellers. Per tant, des d'aquest punt de vista, vostés, el tres consellers recentment elegits, són ara unes persones amb plena qualitat política. La seva missió com a tals consellers és vetllar, amb greu responsabilitat, pel bé comú de tots els seus convilants, i ja no tan sols per una dependència jeràrquica també política, sinó que també per haver aconseguit l'ocasió de manar gràcies a uns vots. Al nostre entendre, ser conseller elegit d'aquesta manera condiciona en un grau molt alt i dona mesura del sentit polític més estricte: administrar el bé de tots els electors i el de tots aquells que els electors representen, que equival a dir tot el poble.

Bé, dit tot això, per tal de centrar el sentit que em sembla que ha de tenir aquest canvi d'impressions, voldríem que vostés tinguessin la gentilesa de contestar-nos a unes preguntes.

De primer, si més no potser per una raó d'edat, ens dirigirem a vosté, senyor Pere Brills, que ha estat elegit pel Terç Sindical.

—Com veu la seva missió dins la Corporació Municipal?

—Tota electivitat porta una representació, i així com l'enllaç sindical elegit pels seus companys de treball és el capdevanter dels mateixos en front l'empresa, la missió del representant sindical dins el municipi és la de treballar per a aconseguir millores socials pel poble i no defraudar la confiança que han depositat en ell els compromissaris en elegir-lo.

—Sabem que vosté és una persona molt atent a les qüestions obreres; ¿cens voldria dir com pensa continuar en aquest sentit?

—He tingut sempre molt d'interés en llegir la majoria de resolucions dictades pel Ministeri del Treball amb les quals, agrupades en unes publicacions que mensualment edita una revista d'orientació social, he anat perfeccionant-me dins les meves modestes aptituds i no he regatejat ni un sol moment en ajudar i orientar a tots els obrers, fossin de la rama que fossin i que tinguessin necessitat de resoldre algun problema. Com és natural seguiré pel mateix camí, i tots els treballadors em tindran sempre a la seva disposició.

—Realment sentir parlar així, quan vosté té una història de fets que acrediten aquestes paraules, és magnífic. Bé; ¿té algun projecte concret sobre la seva actuació municipal d'orientació obrera, com poden ser alguns cursos de formació professional, cultural, o bé conferència, etc?

—Em plau que em faci aquesta pregunta perquè em va bé per a fer ressaltar que avui, gràcies a Déu tenim al davant de la Vice-Secretaria Provincial d'Ordenació Social, el camarada Ignaci Panero, persona que ha nascut i ha viscut dins una família modesta d'obriers del nord de la península, i els representants sindicals que hem tingut la sort de tractar-lo podem donar testimoni de la seva vàlua. Procedeix de l'Escola Provincial Sindical que té previstos mensualment uns cursos d'orientació en els quals destacats juristes donen a conèixer tot el que té relació amb la legislació vigent laboral: convenis, accidents, pensions d'invalidesa, viudetat, orfanat, etc., cursos que cal aprofitar per a conèixer i fer conèixer els drets que molts tenim i no ens fem valdre.

—Certament. Tinc entès que no fa pas gaires anys, Agramunt va ser la població de cens metallúrgic més alt. Com sigui que

vosté és la persona més adient, ens agradaria que ens parlés per als nostres lectors.

—Veritablement la nostra vila uns anys enrera ocupava metallúrgicament un dels cens més forts de les nostres comarques, i que per diferents causes ha disminuït considerablement. Però amb tot, els nostres obrers són presents en els sindicats a nivell provincial ja que gran part dels vocals del Sindicat d'Arts Gràfiques i del Textil són agramuntins. Potser a algun lector li agradarà de saber que els obrers d'empreses importants es reuneixen en dos grans grups: per una part, tècnics i administratius, i per una altra especialistes i no qualificats. Cada grup, segons la quantitat d'obriers, nombra els seus representants. També serà interessant de saber que malgrat la baixa del cens metallúrgic hi ha possibilitats de nous centres de treball, i el fet és que el nombre de mutualistes ha superat de xifra de l'any 1968.

—Però concretament, ¿quins problemes té plantejats l'obrer? Ens plauria que ens digués quelcom sobre habitatge, cost del menjar, etc.

—Fa un parell d'anys a la nostra vila teníem un centenar de pisos desocupats; avui ja és difícil de trobar-ne un de lliure, cosa que confirma les meves manifestacions anteriors. Per tant jo crec que és necessari, per tots els mitjants possibles que sigui una realitat la construcció de les trenta vivendes sindicals que des de fa molts de temps es diu que tenim el pressupost aprovat. Els cost del menjar es podria veure disminuït si les fortes empreses s'agrupessin i amb la col·laboració del Municipi instal·lessin els seus econòmats que molt bé podrien ubicar-se en el local que moltes ciutats ens envejaríen, i em refereixo al nostre Mercat Municipal.

—Com ja sap, "SIO" ha manifestat repetidament la confiança general en la seva elecció. Amb molt de gust el convidem a que, si ho vol fer, digui als nostres lectors el que li plagui.

—Li agraeixo molt les seves paraules i l'haver-me donat ocasió per a poder-me dirigir a tots els agramuntins, als quals els recordo que poden disposar de mi en tot allò que els pugui ser útil. I en dir agramuntins em refereixo a totes les persones que formen la nostra comunitat.

* * *

Miquel Figuera Fontanet és l'altre conseller elegit, en aquest cas pel Terç Familiar, amb gran satisfacció per a tothom.

Ara ens hi dirigim en aquesta mena roda de premsa, i li preguntem:

—Suposem que, des del moment que ha estat elegit, vosté sap quina és la missió del seu càrrec. Ens en vol parlar?

—La meua missió com a conseller és la de vetllar d'una manera especial pels interessos de les famílies de la nostra vila; és a dir, viure els seus problemes, presentar-los a la Corporació i estudiar-los amb els companys de consistori procurant de buscar-hi una solució adient.

—Des del punt de vista familiar, ¿com veu Agramunt?

—Agramunt sempre ha tingut un profund sentiment familiar. Jo crec que continuarà. Ara bé, per tal que s'emmotlli a les necessitats modernes, del temps que ens toca viure, caldrà treballar molt. Però entre tots ho farem tot.

—Realment el concepte i la pràctica de la vida familiar ha canviat i encara canviarà molt més. Per tal de buscar aquest motllo al que vosté es referia, ¿la família agramun-

PERE BRILS - pel terç SINDICAL
 PARLEN: MIQUEL FIGUERA - pel terç FAMILIAR
 JOSEP A. ALCALA - pel terç d'ENTITATS

tina està organitzada, canalitzada dins alguna institució?

—Jo, al menys, no en tinc cap notícia, i em sembla que caldria estudiar aquesta possibilitat per tal de treballar tots junts en una colla de problemes que, a la curta o a la llarga, a tots ens interessin.

—*Concretant una mica més: per exemple les activitats d'aquest nois i aquestes noies, i fins i tot senyores, ¿són esporàdiques, autònomes, o bé estan lligades amb l'Ajuntament?*

—La meua informació és la purament popular: la del carrer. Es veritat que hi ha moltes activitats a Agramunt, però em sembla que la majoria d'elles estan lligades i vinculades amb l'Ajuntament, i així crec que deu ser. Quan porti alguns dies de conseller efectiu, ja li contestaré amb més coneixement de causa.

—*Hi ha molts problemes —ensenyament, diversions, etc.— que atenyen a la família directament. ¿Vosté pensa canalitzar d'alguna manera tot això?*

—Evidentment, al cap i a la fi són problemes que ens afecten a tots, i dels quals depen el pervindre dels nostres fills. Penso dedicar una especial atenció a aquests problemes.

—*I quines inquietuds pensa aportar al Consistori?*

—Home, miri, per inquietuds no ens perdrem. Però potser caldria centrar l'atenció en unes quantes, només, i per tal d'escullir les que més importància puguin tenir; demano la col·laboració de tots els interessats.

—*N'és ben conscient de la seva gran responsabilitat de conseller familiar? No volem dir que no ho sigui, sinó més aviat ens referim al seu alcanç.*

—Tots tenim l'obligació de ser conscients de la nostra responsabilitat. Jo no tinc cap experiència en aquest terreny, però puc dir que no em faltaria entusiasme, com espero que no em falti l'ajuda dels agramuntins.

—*Darrerament una qüestió: ens diuen que aquest ha estat el primer any que la dona ha intervingut en les eleccions amb tots els drets. L'han votat moltes dones a vosté?*

—Poc ho puc saber ja que les paperetes eren iguals per homes que per dones. Amb tot, tinc entès que molt poques dones han fet us del seu dret.

* * *

El tercer dels consellers és el del Terç d'Entitats, el senyor Josep A. Alcalà Llop. A ell li comencem a dir:

—*Ens ha plagut de debò que vosté, un home tan jove i dinàmic hagi estat elegit per a representar un terç tant important dins el nostre Ajuntament. Per començar volem preguntar-li què representa en detall la seva conselleria.*

—Potser algun lector m'ho agrairà si aclareixo que he estat elegit en representació de les Entitats Econòmiques, Culturals i Professionals. Gràcies a aquesta elecció m'incorporaré a la tasca general dels nostre Ajuntament treballant no en funció d'una missió específica, sinó col·laborant en tot el que, com vosté deia al començar, sigui beneficiós pel bé comú.

—*Agramunt, com deiem fa una mica parlant amb el seu company, i amic de tots, senyor Figuera, porta a terme una colla d'activitats, ¿té pensat vosté d'encetar o d'incrementar les activitats culturals, esportives, recreatives, etc., de la nostra Vila?*

—Com li deia, la meua tasca és global. Amb tot, procuraré fomentar les moltes activitats amb les quals la nostra vila es distingeix, i, dins el que pugui, restaurar-ne de velles o instaurar-ne de noves pensant en les persones que puguin sentir-s'hi identificades:

—*Al nostre entendre ens sembla que caldria que un conseller es dediqués, amb tota la il·lusió, a dur a terme una empresa cultural ben notable a casa nostra. En aquest sentit, ¿per què no organitza vosté conferències, teatre, cineforum, etc?*

—Estic d'acord amb vosté, i em plau dir-li que, una vegada dins el Consistori, i en la mesura que em sigui possible, no tindrè cap mena d'inconvenient en procurar d'organitzar totes aquestes activitats culturals, perquè estic convençut que trobaré un bon ressò entre els meus companys d'Ajuntament.

—*No sé si pertoca o no a vosté, però hi ha una entitat que funciona d'una manera ben sorprenent. Ens referim a la Cambra de Comerç i més concretament al Foment Pro-Mercats. Per una banda tenim una quota doble en haver de satisfer la de la Delegació Agramuntina i la de la Comarcal de Tàrraga; per una altra banda, les quotes per a sufragar les despeses que té el Foment Pro-Mercats és quelcom incongruent en el sentit que el que vol paga i el que no vol, no. Molts lectors en voldrien saber alguna cosa d'això.*

—De la mateixa manera que desconexo els assumptes interns de l'Ajuntament, ja que lins el dia set no prenem possessió, encara que en sortir aquest número de «SIO» ja en serem, també he de fer constar que no he viscut amb prou detall el que es refereix a la forma de finançar la Cambra de Comerç i el Foment Pro-Mercats, encara que suposo que pel mer fet de passar per dins seu gran part dels comerciants i industrials com a membres de la seva junta, coneixeran els seus problemes i funcionament.

—*No volem insistir, però el problema queda encetat i al carrer. Bé. El nostre alcalde, que al nostre entendre passarà a la Història del nostre Ajuntament com el més treballador i romàntic, ha parlat més d'un cop de la represa de la Festa de l'Arbre. ¿No hi podria donar vosté un copet de mà per tal que aviat fos una realitat?*

—Segurament que és qüestió de donar temps al temps. Ara bé, si es tracta de participar d'aquesta iniciativa, el senyor Alcalde pot comptar amb la nostra col·laboració i insistència, ja que trobo molt adient enaltir coses de la naturalesa, i que els minyons, i el grans també, acreixin el seu respecte per ella.

—*Molt bé. I té algun projecte per a dur a terme?*

—Pel fet de ser jove segurament desconec els veritables problemes d'un ajuntament; ara bé, més o menys procuro de viure al corrent dels més principals i més necessaris. De projecte concret no en tinc cap, encara que crec que s'ha d'intentar, per tots els mitjants possibles, i amb equip, solucionar i posar al dia tots els serveis referents al millor benestar de tots els que formen la nostra comunitat.

—*Agramunt espera molt de vostés, potser perquè, com mai, hi ha un Ajuntament tan jove. Té quelcom més a dir?*

—El nostre fet de joves condiciona, i per tant ens veiem obligats a aprofitar la nostra vitalitat, però comptant sempre amb la col·laboració dels nostres convilatants mitjançant les Institucions representatives, per tal de millorar la nostra vila, i dic nostra no com un tòpic, sino perquè la sento com a meua encara que jo no hagi nascut en ella, però hi he passat la part millor de la meua juvenut i m'hi he casat, i per tant em sento tan agramuntí com un fill seu. Per acabar, em plau d'oferir-me, com a Conseller del nostre Ajuntament, a totes les Institucions, Grups Culturals, Deports, etc., i tot els veïns, com un servidor incondicional.

* * *

Agramunt estrena consellers. Agramunt els ha elegit. Per tant, la voluntat del poble és dins l'Ajuntament.

LA NOSTRA PARLA

Amics,

En aquesta lliçó acabarem amb la qüestió de les consonants, puix que ens esperen moltes i variades coses de la nostra gramàtica, que, en la seva descoberta, us entusiasmaran.

Tractarem avui de la R, al final de paraula, cosa que considero també molt important.

Haureu constatat o ho podreu constatar que en la nostra llengua s'escriuen moltes R, al final de paraula, que no es pronuncien. O dit a la inversa: pronunciem moltes paraules sense el so de R final, que hi veiem quan les llegim.

Què hem de saber o hem de dir sobre aquest fenomen lingüístic?

Adoneu-vos que:

1er. — Pronunciem sense R final tots els infinitius dels verbs. Pronunciem, per exemple: cantà, dormí, corre, coneix, etc. Escrits així, com ho acabo de fer, **ÉS INCORRECTE**. Perquè no ho sigui, d'incorrecte, hem de posar-hi una R final. Així, doncs, gairebé tots els infinitius dels verbs van escrits amb R final.

S'exceptuen els verbs de la 2.ª conjugació, plans,

que tenen una R *suau* a llur terminació. Ex.: caure (cau-re), ploure (plou-re), vendre (vend-re), etc. Però, «córrer» i els seus compostos (socórrer, incórrer, etc.) porten la R final, perquè en llur terminació el so de R no és *suau*, sinó fort.

Tenim els verbs com: conèixer, témer, etc., que s'escriuen amb R final, perquè en llur terminació no hi ha cap R: conèix-er, tém-er, etc.). No confongueu els conceptes *terminació* i *final*.

Haurem de pronunciar (ja ho fem de fet) la R final dels infinitius, quan al seu darrera hi posem algun pronom feble. Ex.: dormir-me, estimar-te, conèixer-nos, socórrer-vos, etc.

2on. — Malgrat de no pronunciar-la, haurem d'escriure R final:

— en els mots, en el femenins dels quals o derivats respectius trobem la R. Ex.: dur (duresa), carrer (carreró), por (poruc).

— en els substantius, en què trobem els sufixos: ar, er, or, dor. Ex.: colomar (de colom), barber (de barba), calentor (de calent), regidor (de regir), etc., etc.

En les properes lliçons ja ens posarem amb els accents, diftongs, dièresi, etc.

Mentrestant, us saluda una vegada més, vostre
C. R.

MONÓLOGOS

LAS MODAS

Me admira la juventud. Realmente se necesita valor para salir a la calle con ciertos atuendos.

Hablar de modas ahora, casi resulta impropio y absurdo. Todo el mundo se viste como quiere o como puede.

Los jóvenes saltándose a la torera todos los cánones de discreción y elegancia, se ponen lo que les da la real gana, pero eso sí, con géneros buenos y confección esmerada, por tanto caros. Las madres, aprovechando los despojos roperos de sus hijas, tiñendo, acortando o alargando, porque el presupuesto familiar no llega a más.

Y así, vemos, en una misma familia, a los hijos gastar el dinero en exageradas indumentarias, mientras los padres se malvisten en las liquidaciones de los grandes almacenes, lo cual no deja de ser una incongruencia.

Me gustaría saber hasta qué punto arraigarían las modas si los padres, cansados de esta situación, dejaran de subvencionar los caprichos de sus hijos dejando que se las compusieran por sus propios medios económicos.

Sería cuestión de inventar una mini-moda muy... especial.

TERESA

No lire los SELLOS USADOS de sus carlas

se compran por unidades o por kgs.

Solicite información al

Apartado de Correos n° 26 o al Teléf. 309

AGRAMUNT

REFRANYS:

Al febrer un dia dolent i els altres també.

Sia a l'entrar, sia al sortir, el febrer dona que dir.

Per sant Nicolau plou si a Déu plau

En mata més el febrer que el carnicer.

Mes de febrer, mes mentider.

PANTEONES, LAPIDAS y CRUCES

MARMOL, GRANITO
y PIEDRA

de los mejores escultores
de Cataluña

Funeraria Romá

encargos hasta el 30 de Septiembre

Merced, 19 Teléf. 160
AGRAMUNT

LLETRES I DIALEG

Car amic:

En primer lloc, m'agradaria que haguessis passat unes Bones Festes, tal com tu mateix desitjaves en la teva misiva que vaig rebre molt il·lusionat, encara que després desassossegat pel teu pessimisme que confio sabràs superar en el transcurs del temps.

Comprenc els motius que et fan dubtar per exposar els teus sentiments, tems la por dels altres i les seves reaccions. M'agradaria poder-te aconsellar per lluitar contra seu, però soc el primer que no sé com fer-ho, solament la inquietud, el millorament i la creència en noves formes de conviure em mouen a actuar per intentar d'anular la repressió, la violència, el desventatge dels uns respecte als altres no més perquè la nostra societat cataloga segons el compte corrent al Banc o a les Caixes d'Estalvis. Tothom deplora per què hi ha malalties que tant sols poden curar-se els econòmicament poderosos, o bé, les intel·ligències frustrades per manca de recursos. ¿Però quants de nosaltres ens preocupem de resoldre-ho?

Es ben notori que existeix un sentit de malestar arreu del món i és que l'home no se sent a gust, li manca quelcom que el faci sentir-se feliç.

Les preocupacions, tant en sentit monetari, com en la intranquil·litat d'un futur que se'ns presenta problemàtic, fan que hi hagi gent que cerqui unes noves estructures. Els grans pensadors moderns creuen possible, avui dia, mercès al gran procés tecnològic, alliberar l'home del treball alienat, mes per aconseguir tal fi és necessària una socialització dels nostres sistemes de producció. S'ha vist clarament que ni el capitalisme americà ni el comunisme, ni qualsevol sistema d'entremig, han pogut alliberar-se de la repressió del poder i ni uns ni altres són capassos d'evitar la violència. Per corregir-ho les corrents de politització avançada es movilitzen en dos fronts principals, ambdós forsa atacats pels reaccionaris, molts d'aquets moguts per la por de caure dels llocs on es domina la riquesa, d'altres per la seva indiferència vers tot el que significa canvi, o potser perquè tots els moviments revolucionaris han tingut caires dramàtics i violents.

Un dels fronts esmentats, està representat pels qui partint del «status» actual pretenen reformar el que es considera inadequat i injust.

L'altra, el formen aquells que no es limiten a una reforma parcial, sinó que el seu ideal es canviar totes les estructures que ara imperen als països. Protes-ten de tot i la majoria està representada per estudiants i intel·lectuals, demostren la seva disconformitat amb manifestacions, conferències i assemblees d'una manera intencionadament pacífica, encara que malgrat això a cops és impossible d'evitar la violència, sobretot quan hi ha grups que els consideren equivocats i que per tant cal enderrocar-los. Llàstima que s'arribi a aquests extrems puig sempre he estat del parer que el qui no té raó pereix per si mateix. ¿O potser és que es té por que l'altre no estigui del tot equivocacat? ¿Qui pot assegurar que l'opinió de la majoria sempre és la correcta?

M'alegra que siguis tú d'aquets que es preocupen de la nostra societat. Es veritat, ¿per què tenim d'aïllar-nos? Es deure de tots pendre consciència del fet que no estem sols i que els problemes cal resoldre'ls entre tots. ¿Per què aquesta obsesió de l'home en fer malveure aquell que estima, que es lliura als altres? ¿Es això degut a una manca de visió o d'educació? En nosaltres els joves, el disconformisme és més accentuat, és tanmateix llastimós que es confongui aquell que no més veu el seu problema amb els que veritablement tenen necessitat de cercar una joventut millor per formar una societat més lliure, més feliç, on se senti necessitat del pròxim no com a bèstia de càrrega sinó com a company, com a col·lega; és ha dir, que en ella l'home no perdi el seu valor com a individu.

Em pots dir iHús! L'home després de viure milers d'anys esclavitzat. ¿Vois que ara esdevingui lliure? ¿Com ho aconseguiràs això?

Es ben veritat que certs ordres de repressió no poden ésser suprimits, però crec que els valors humans i si hi ha hagut tants canvis en la fisonomia del món; ¿per què no podem almenys intentar d'arribar a l'utòpic?

Amic, et demano que no et deixis dur pel pacifisme, la vida és una lluita i el nostre estatge és curt. Procurem que sigui el menys pesarós possible.

Un abraç

JAUME CANOSA

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE ENERO

NACIMIENTOS

Marcos Antonio Cadevall Prat dia 4

DEFUNCIONES

Ana Rubió Dalmases dia 2 79 años

Ramona Areny Jou » 3 79 »

José Martorell Aluja » 4 81 »

Vicente Borda Pedrol » 10 51 »

Pablo Castellá Roig » 29 81 »

Lluvia caída en el mes de Enero

Día 13	0'4	litros m. ²
» 17	4	»
» 18	1	»
» 19	9'6	»
» 20	5'5	»
» 23	1	»
» 30	8'5	»
Total	30'0	litros m. ²

El Observador: DIOSDADO PONT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 - Tel. 76 AGRAMUNT

AUTO-ESCUELA VILELLA

Avda. M. Jolonch, 22 Teléfono 122

AGRAMUNT

Para sus próximas

VACACIONES

disfrute del mar y del sol

en

APARTAMENTOS C. Y. E.

LA PINEDA DE SALOU

Solicite información sin
compromiso a:

JAIME ESCOLÀ PLA

Plaza Iglesia Teléfono 309

AGRAMUNT

Una preocupació: Jove, ¿Com emplees l'oci?

Sens dubte, aquest problema constitueix actualment un dels grans perills de la nostra societat futura. L'estructura de la Societat moderna ha marcat uns camins fabulosos per seguir; no obstant, el problema on té més camí per trencar-se, estriba en els pobles i ciutats petites, on els mitjants de l'estudi i l'ensenyament són necessàriament més reduïts.

Però, si mirem enrera en l'edat dels nostres pares, per exemple, veurem l'esforç de l'home per superar aquells camins difícils que la vida els reservà. Car gràcies l'esforç d'aquells homes, actualment nosaltres, continuadors seus, podem disfrutar de la vida si així podem expressar-nos.

Doncs bé, no l'aprofitem prou. ¿Per què? Sencillament, donem un repàs a la nostra Vila.

ESPORTS. — Actualment, i sempre, podem dir que el Camp d'Esports és un orgull de posseir-lo. Però si ara ho anem a veure, dóna pena de contemplar-lo. ¿Quantes persones recorden grans competicions, amb nostàlgia, pensant si algun dia tindrà continuïtat?

LA CORAL D'AVUI. — Heus ací una agrupació en la qual hi podem trobar una manera de combatre aquesta plaga de l'oci. També com l'esport, ens engrandeix l'esperit i ens dóna una en-

senyança nova.

TUNA, MAJORETTES. — Conjuntament amb d'altres entitats locals, són agrupacions on tot jove té un lloc reservat. ¿Se n'aprofita? ¿Per què? ¿Es que se sent estrany? ¿Potser és que el jovent no hi troba l'ambient que busca? Es aleshores necessari que hom li dongui la mà.

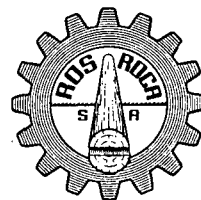
Sens dubte, que en la nostra Vila hi han suficients joves per a què cap d'aquestes activitats, o les que puguin nèixer, tinguin una continuïtat, i així ningú no ens pugui dir a la cara que el jove no fa res.

Però en arribar al final se m'acut aquesta pregunta: ¿Realment ens coixem els uns als altres? Jo crec que molts joves no gosen a infiltrar-se en alguna d'aquestes agrupacions.

Si volem que pugui un poble, hem de superar aquestes coses posant-hi cadascú el seu granet d'arena, pensant que tu pots fer en les estones lliures grans projectes; vivint o pensant en alguna cosa que tu desitges, però que no possaves en pràctica perquè no trobaves els mitjans adequats.

El treball en comú o en equip, ¿no creus que podria ajudar-te? Sí, sí, a tu, jove, que busques un refugi per a el teu oci.

Jaime Cuñat

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Exclusivitats
Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates
Articles Home

Sastreteria
Univers

Tailleur Sastre
Roda, Carlemany, 79 Telèfon 103
LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Cicle de Conferències Comarcal

AL FOMENT PARROQUIAL

Tots els dijous a les 9'30 de la nit

TEMARI:

La Parròquia segons el Concili	Mn. A. Vidal
La Família Educadora	Matrimoni Sanuy-Bescós
Orientacions sobre Educació Sexual	P. Clapes
Jesús, Centre de la Història i la Salvació	Mns. Vigatà i Cirera
La Eucaristia al llarg de la Història	Mn. J. Bresoli
La Penitència al llarg de la Història	Mn. R. Solé
El Sacerdocí: Revisió i Perspectives	Mn. J. Agelet

Sessió de Cine-Forum

LABORATORIO
DE ANALISIS

CERVERA - AGRAMUNT: VIATGE LLAMPEC

El cotxe esperava pacient la benvolença de qui es valdria del seu servei. Al carrer feia un fred siberià i dalt de les quatre rodes... ja ho veureu si teniu paciència de llegir. Els viatgers, deixant de banda els pocs o molts atractius de la població, i sobre tot pensant escapar del fi airet que els posava en perill d'arreglar una pulmonia, decidiren posar-se sota cobert somniant amb la calefacció d'un bon servei públic. Sense pensar-hi més, agafaren els trastes i amunt s'ha dit. Just posar els peus al cotxe, ja els semblà que allò no aniria massa fi. Amb un cop d'ull van pendre possessió del seu seient, que no era pas de despreciar. Es posaren ben còmodes mirant el glaç de fora amb mitja rialla i pensant que amb un sospir es trobarien a casa. Més tard, varen veure, com 'n'és de llarg un sospir. El xòfer-cobrador no és feu esperar. Era campetxano i portava una gruixuda pellissa amb el coll alçat, detall que no va fer gens de gràcia. Malament —es pensà—, això pinta negre!! I tant si en va pintar!! Posà el motor en marxa amb un moviment de va i ve que, no sé si per allò de «agítese antes de usarla», em va recordar una medicina, i endavant, cap a Agramunt.

Els passatgers eren pocs; a la dreta una senyora amb una nena petita fou companya del trajecte. El cotxe, amb més o menys seguretat, avançava per la carretera fins que decidí de posar-se per entre uns camins plens de pedres, clots, canyisses i aigua. Més enyà, la natura ens servia un paisatge esplèndid com pocs, ple de dibuxos formats pels arbres i el gebre donant un conjunt blanc enlluernador. La visió era preciosa, i ho hauria estat més amb una bona calefacció i sense la música de fons de les finestretes que amb el seu cric, crac, cric, crac, trencava el silenci i l'encant del país.

Els viatgers, tapats fins a les dents, de tant en tant estrenyien la bufanda damunt les orelles per a resguardar-se, en un revol del cotxe, de l'aire fi i punyent que no sabies d'on venia, ja que passava per tot arreu. Llavors la senyora, amb un gest significatiu digué: «Hija mía, tápate con el gorro.» I les finestretes cric, crac, cric, crac. Al segon campanar que vam veure em va preguntar: «¿Será Agramunt, verdad?» No, senyora, no tinc idea del poble que és, però Agramunt no. Poc es pensava les vegades que encara hauria de dir: «Hija mía, tápate con el gorro.»

Per fi, després d'una hora i cinc minuts de passar fred, d'accelerar per a salvar el més petit desnivell —del contrari ja ens quedem esperant la grua—, de fer va i ve per camins i carreteres, el cotxe amb tots els seus usuaris entrava a la Plaça del Pou. La meitad no eram d'aquest món ni de l'altre, però encara vam atinar a pensar que el xòfer en qüestió, fent el servei diari, és un autèntic heroi mereixedor d'una d'aquestes medalles que de tant en tant es reparteixen. I sembla mentida que al temps actual, és trobi en el nostre món un trajecte (serà un de tants?) que probant la paciència dels viatgers els dugui a pensar si en realitat és aquest el segle del progrés o de la propaganda.

AGNES ESCOLA

FABRICACION Y VENTA DE **PANELES DECORATIVOS**

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares.
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 229
Pedro Vicens - Avda. M. Jolonch. 34 - Teléf. 248
Almacén, Exposición y Oficinas:

Avda. M. Jolonch, 34 AGRAMUNT (Lérida)

Tintorería BATET

La Tintorería de Agramunt

Tramitaciones, Automóviles, Pasaportes
y Expedientes en general

GESTORIA FEIXA

Zapateria, 1

AGRAMUNT

El Municipio

Por el Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Enero, se adoptaron los acuerdos que a continuación se indican:

EXPEDIENTE DE CONTRIBUCIONES ESPECIALES

Aprobar el expediente a tal fin instruido por aumento de valor y beneficio especial, relativo a las obras de abastecimiento de aguas, alcantarillado y demás complementarias comprendidas en el correspondiente Proyecto Técnico que afecta a la Zona Sur de la Villa.

CESION SOLAR

Se ha formalizado la escritura de aceptación por el Estado del solar donado con destino a la construcción de la Casa Cuartel de la Guardia Civil, en la partida Asgous.

REVISION DE LA PLANTILLA DE PERSONAL

A tenor de la norma primera de la Circular de 13 de Diciembre de 1963 y Regla 21 de la Dirección Gral. de Admón. Local de 4 de febrero de 1960 y demás preceptos de aplicación, se ha procedido a la revisión de la Plantilla

PLIEGO DE CONDICIONES SUBASTA

Es aprobado el pliego de Condiciones para contratación por subasta pública de las obras de aguas, alcantarillado y demás de la zona Sur, reduciendo los plazos a la mitad por razón de urgencia a tenor de los previstos en el art.º 19 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones Locales.

AMORTIZACION PRESTAMO

Reducir a cinco anualidades el plazo de amortización del préstamo concertado para adquisición de los terrenos en que se construye el Instituto Técnico de Enseñanza Media.

JUNTA MUNICIPAL DE RECLUTAMIENTO

Ratificar el nombramiento de la referida Junta, efectuado por la Comisión Municipal.

RECONOCIMIENTO DE CREDITOS

Fueron reconocidos varios por un importe total de 64.937 Ptas.

SOLICITUDES DE OBRAS

Fueron concedidas las que se enumeran:

Al Rdo. Sr. Cura Párroco obras interiores en calle S. Juan.

A D. Ramón Palou Pérez, obras de reforma en casa calle Vilavella.

A D. Jaime Escolá Pla, reconstrucción de una pared en la parte trasera del patio sito en Avda. A. Ros.

A D. José Espinal Cabecerán, construcción de un almacén y dos viviendas en la Avda. M. Jolonch, de conformidad al Proyecto del Arquitecto D. Francisco Oro.

CUENTAS Y FACTURAS

Se han aprobado varias por un importe total de 25.944 pesetas.

*Exija para su ropa
el Lavado en Seco*

**TINTORERIA
SALAS**

Sió 29, - AGRAMUNT
se lo garantiza

*Le recordamos que también
limpiamos cortinas,
alfombras y mantas*